

CSONGRÁDI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

<p>Szerkesztőség: Főtér 27. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők. Megjelen minden vasárnap reggel. Kéziratok nem adatnak vissza.</p>	<p>Előfizetési díj: Egész évre 4 ft — Félévre 2 ft — Negyedévre 1 ft. Hirdetéseket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít. Egyes szám ára 8 kr.</p>	<p>Kiadóhivatal: Schvarecz Sándor könyvkereskedése, hova az előfizetési- és hirdetési díjak küldendők. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nyilttér petit sora 30 kr.</p>
--	--	--

Világosság és sötétség.

Laptársunk a „Tiszavidék“ folyó hó 15-én megjelent számának vezércikkében „Szabadelvűség és papuralom“ cím alatt akarja definiálni a szabadelvűség és az ultramontánizmus fogalmát. Nagyon természetes, hogy a szabadelvűség fogalmát ultramontán szempontból fogja fel és magyarázza. Éppen azért minket, a kik a szabadelvű eszmék harcossai vagyunk, a t. laptárs ellenszenva a szabadelvűség iránt egy cseppet sem lep meg; el voltunk arra készülve, hogy Hegyi Antal csak azért állt a csongrádi ellenzék élére, csak azért vette át a „Tiszavidék“ szerkesztését, hogy a szabadelvű eszméknek útját állja és azt még alapjában eltiporja vagy eltipor-tassa.

Azt mi igen jól tudtuk, hogy a sötétség lovagjai ellenségei a világosságnak. Sötétséghez szokott szemük nem tűri a napfényt. Sötétségben, sötéten végzik munkájukat, sötétségben akarják legyilkolni a szabadságot, egyenlőséget és testvériséget, mint az olasz brávók áldozataikat.

Hegyi Antal fellépését tehát egyenes és félremagyarázhatatlanul hadüzenetnek vesszük a szabadelvű esz-

mék ellen, társának Hoek Jánosnak megválasztásában pedig az ultramontánizmus diadalát látjuk a liberalizmus felett.

A sötétség győzelme a világosság felett. A vallási fanatizmus orgiát ül, midőn a felvilágosodás haladoklik. — Szerencse, hogy ez csak Csongrádon történhet meg. Más részt kínos érzés fogja el keblünket, hogy éppen az alföld szívében, a legtisztább magyar községek egyike Csongrád, hűtlenül eltaszítja magát az eszmét, melynek köszönheti a jobbágyi szolgaság jármából való felszabadulását, hogy oda dobja magát és utódait a papi kényuralom jármá alá.

Uram bocsásd meg nekik, mert nem tudják mit cselekszenek!

Ha tudnák, ha csak sejtenék azt, hogy mit tesznek akkor, midőn a szabadelvű eszméket keresztre feszítik, ha tudnák azt, hogy akkor, midőn az álprófétákat, Krisztus urunk tiszta és világos tanainak félremagyarázóit, elferdítőit követik, hát undorral fordulnának vissza az utról, melyen haladnak, eltaszítanák azt, a kit követnek.

Valóban nehéz helyzete van nálunk a szabadelvű eszmék harczo-

sainak, különösen ma, midőn a fanatizmus lobogtatja fekete lobogóját vadul, kihívóan. Győzelmi mámorában határt nem ismerve, lépésről-lépésre foglalja el a tért, a szabadelvűség megbénult vitézeit egyenként taszítja el utjából és ha ki nem tér, undok karmaival szaggatja ki szívéből.

Ily körülmények közt, ily ellenséggel szemben megállni a helyét csak férfinak, még pedig szabadelvű férfinak lehet. Olyannak, a ki a szabadelvűség szent eszméjétől áthatva, nem riad vissza a fanatizmus vad dühétől.

Lapunk mindig nyílt harcot folytatott azok ellen, a kik a szabadelvű eszméket letiporni törekedtek. — Lapunk szabadelvű irányát fenfoglaljuk tartani mindaddig, míg a tollat kezünkbe vehetjük. Ezentul is nyílt homlokkal, bátran fogunk küzdeni azok ellen, a kik népünket félre vezetik az által, hogy a szabadelvű eszmék bajnokait gyalázzák és rágalmazzák.

Erő a szabadelvűség, mely szét-töri a zsarnokság rablánczait, egyenlővé teszi az embert az emberrel. — Lerombolja a kasztok közötti válaszfalat. Felnyitja az inqui-

A „CSONGRÁDI LAP“ TÁRCZÁJA.

Mikor én színigazgató voltam.

Már kora ifjúságomban minden jó és rossz akaróm azt mondotta rólam, hogy jeles színész válik majd belőlem. Ha iskolatársaim jól eldöngöttek és én kinomban magas „e“ hangot énekelve ballagtam hazafelé, megjósolták, hogy jó tenorista leszek; ha pedig én támasztottam pajtásaim között bajt, vagyis vertem el őket, elneveztek intrikusnak; midőn pedig a szomszéd kis lányával megosztottam vajas kenyereimet, rám fogták, hogy szerelmes színész válik belőlem.

Első nyilvános színházi szereplésem egy műkedvelői előadással esett össze; a mikoron egy síró gyermeket kellett játszanom, szerepem nagyszerűen sikerült; bámulta mindenki talentumomat bár csak én tudtam, hogy ez a jeles talentum nagybátyámtól ered, a ki a színpad mögött egy nádpálcával jól végig húzott a hátamon és a kapóra támadt kitörő bömbölés volt az, a melylyel a közönséget elragadtam.

Színpadi szereplésem által nagy tekintélyre tettem szert kortársaim között; bámulattal voltak eltelve tehetségem iránt és felkértek, hogy rendeznék közreműködésükkel műkedvelői előadást. A felkérést elhatározás, ezt pedig a tett követte. A

husvétii szünidő alatt egyik barátomnál megtartottuk a színi előadást. A darab címére már nem emlékszem, ámbaror én voltam szerzője és nekem csak azért volt szép, de azért is, mert a kocsis és két szolgáló, kik a nézőteret zsufozásig megtöltötték, nagyon tapsoltak. Szerelmest adtam és ezen vallomásom által:

„Imádom szép szép szemedet, gyönyörű szép hajad,
Jobban szeretlek, mint a mézt s retekkel a vaját.“

annyira meghatóttam szerelmem tárgyát, hogy az elkezdett sírni; sírására kirohant a papa és azt gondolva, hogy bántottuk az ő kis lányát, szétkergette az egész műkedvelő társaságot a nézőkkel együtt.

Elhagyom most azon kort, melyben a gymnasiumi tanárok igája alatt nyögtem, a midőn csak közvetlen foglalkoztam a színművészettel, egy-egy potya jegyért oda kölcsönözve a színházi kellékesnek kabátomat, vagy egyéb tárgyat, melyet sohasem üdvözölhettem többé magaménak. Bajuszom még nem levén, a művésznők ki-nevettek midőn rajongva elmondottam nekik érzelmeim és csak cukorkáimat, a miket nővérem fiókjából esentem számukra, fogadták szívesen.

De felvirradt végre a dieső nap a midőn ismét a színpadra léptem, megint műkedvelői színi eladáson szerepeltem. Az

inas szerepét játsztam. Szerepem e pár szóból állott:

„Uram a fogat készen áll“ és bár három hétig tanultam e rengeteg feladatot, midőn a lámpák elé léptem, elfeledtem az egészet és csupán ennyit bírtam hebegni:

„Uram itt áll a ló,“ ekkor végig nézett rajtam a szereplő és félig mosolyogva mondá:

„Látom,“ kitört a tapsvihár és én lettem akaratlanul a nap hőse.

Máskor ismét az inast játszottam, akkor meg a poharakat ejtettem el, mely által nagyobb derűtséget okoztam, mint az egész vigjáték.

Ime ezek voltak az én művészi pályámnak előzményei. Babérim gyarapodtak, míg végre színigazgatóvá is lettem. Ne tessék azt gondolni, hogy én Bényei által kegyesen adományozott színigazgatói minőséggel felruházva jártam volna végig az országot, csupán műkedvelő színigazgató voltam, az is akaratlanul és már régen.

Mert tulajdonképpen ember voltam mindig. Egész napomat a hivatalban töltöm, postamesteri számadást reggelizek, kezelési kimutatást ebédelek, készpénzforgalmi kimutatás portó számadással garnirozva képezi a vacsorámat. Egy szép reggel jött egy parancsolat, ha nem is violaszín pecsét alatt, melyben meg volt hagyva, hogy másnap reggel keljek útra és a kenderfalvi hiva-

zicció börtönét, kiszabadítja az ártatlanul szenvedőket.

Szeretet, mely keblére ölel egyaránt mindenkit, ki Isten képét viseli.

Tűz, mely felmelegíti és megvédi a ruhátlan didergő tagjait a tél zord fagyától.

Napsugár, mely megvilágítja a földet, világot ad az elmének. Bevilágítja a fanatizmus sötét, sáros útját, hogy az oda vezetett vissza találhasson a szabadság, egyenlőség és testvériség országutjára.

Világosság a szabadelvűség, mely eloszlatja, megsemmisíti a sötétséget.

Zöldoltványok nagyban való előállítására az iskolában.

Nem a szerénység, hanem az igazság nyilatkozata részünkről, ha azt állítjuk, hogy a „Szőlészeti és Borászati Lap“ a phylloxera elleni harcban az első volt, mely az amerikai szőlőfajok, főképen az erősen ellentálló alanyoknak alkalmas fajokat tenyésztését ismertette és ajánlotta; mely — dacára a sok ellenségeskedésnek — kezdettől fogva azok művelése mellett tántoríthatatlanul harcolt; mely a különböző oltási és művelési módokat folyton tárgyilagosan közölte és különféle fajoknak tulajdonságaira való tekintettel a nézeteket tisztázta. — Egyszóval lapunk a rekonstrukció nagy munkájának minden egyes mozzanatát valódi értéke szerint tárgyalta és olvasóit tevékenységre, kitarásra, egyszerűsége buzdította.

Mindezek után nagy megnyugvásunkra regisztrálhatjuk azon tény, hogy termelőinknél az amerikai fajok iránti bizalom állandó gyökeret vert.

A phylloxera elleni harc közös! Annyival nagyobb örömünkre szolgál konstatálhatunk, hogy a magánérdek harca hazánk szőlőszetének rekonstrukciója terén már megszűnt. Mindnyájan ismerjük a York Madeira

kitűnő tulajdonságait, tudjuk, hogy a Ripária fajok jó alanyt szolgáltatnak; tisztázva van a Jacquez értéke; nincs többé harc a zöldoltványok ellen: a fás oltás fontosságát mindenki becsüli; kizárólagos oltási mód nem létezik. De jól ismerjük az angol nyelvű oltást, az ékelést a párosítást stb. is. — Saját tapasztalatainkból tudjuk, hogy az oltott tőkék mily szép termést adnak, valamint annak tudatától át vagyunk hatva, hogy szőlőművelés nélkül Magyarországon nem léteznének, s hogy hazánk szőlőszetét nemcsak az előtti fontosságára, de sokkal magasabb fokra emelni édes mindnyájunk hazafiúi kötelessége.

E nagy munkában volt és lesz lapunk a jövőben is olvasóinak hífi tanácsadója.

Mindnyájan tudjuk, hogy mily nehézséggel jár az oltványok előállítása, különösen, ha azoknak ezrek és százazrekre menő szükségét látjuk. Azért nem mulasztathatjuk el egyetlen egy körülményt is említés nélkül hagyni, mely által azon helyzetbe juthatunk, hogy rövid idő alatt minél több oltványt bírjunk előállítani.

Jelenleg is ennek egy újabb módját akarjuk bemutatni t. olvasóinknak s ez a zöld oltás alkalmazása az iskolában. Eddig csak az anyatókék zölden való oltását ismertük.

Hol venyigét természetünk és azokat szétvágjuk, osztályozzuk, iskoláztatjuk és oltjuk; jól tudjuk, hogy ott hulladék venyigék is vannak nagy mennyiségben. Hulladék venyigéknek nevezzük azon rövidebb venyigéket, melyek a rendes hosszúság méretét már meg nem ütik; tehát 50 cmtnél rövidebbek. Ezen venyigék legalkalmasabbak az iskolában való zöld oltásra.

Sajátságos, hogy ezen rövid, eddig már csak hulladék számba ment venyigék, ha iskoláztatjuk s kissé gondozzuk, kitűnő oltási alanyanyagot szolgáltatnak; sőt ha iskolánkat ekként akarjuk berendezni, de hulladék

venyigéink nincsenek, ez esetben a rendes venyigéket kétfelé, 25—30 cmt hosszúságra szétvágjuk s úgy rakjuk el.

Hogy ily rövid venyigék kis gondozás mellett oly feltűnő szépen diszelenek, annak magyarázatát abban találjuk, hogy gyökereik, miután a venyigék rövidek, a talaj felső tápdus rétegében képződnek és tenyésznek és itt elegendő táplálékot találva, erős növekedésnek indulnak.

Igen természetes, a gondozás első főkélléke abból áll, hogy állandóan száraz időjárásakor megöntözzük ültetésünket s kapálás által a talajt folyton nyitva s gyommentesen tartjuk.

Hogy az eredmény minél tökéletesebb legyen, az iskolának szánt helyet olyképen választjuk meg, hogy közel legyen valamely vízhez, valamint jól művelt trágyázott föld legyen.

Az iskoláztatásnál elegendő, ha a venyige 2—3 rügyes; ha a rügyek sűrűen volnának, 4 rügyes is lehet. Az iskolában, mint rendszeren 60—70 cmt távolra csináljuk egymástól a sorokat s 8—10 cmtre teszünk be egy-egy venyigét. A venyige alsó részéhez a földet ültető fával kissé oda szorítjuk. A venyige felső rügye a földdel szineljen, avagy 1—2 cmtrel feljebb is lehet, és homokkal, a kiszáradás ellen megóvándó, betakarjuk.

Az első évben más dolgunk nincs, mint szükség szerint a földet a gyomtól tisztán tartani, ha nagy volna a szárazság, jól megöntözni, ősszel a földet kissé felhuzni vagyis betakarni, fedni.

A második év tavaszán az iskolát felnyitjuk s a venyigéket egy szemre megmetszük. Ha már hajtának, letisztítjuk, és csak egy hajtást, a legerősebbet hagyjuk meg. Midőn már annyira megnöttek, hogy 25—35 cm. magasságban beolthatók, sorban mindeniket zölden beoltjuk, majd két-három hét múlva, ha a nemes szem már zsendül, az alanyon az eddig kifejlődött hónaljajtásokat kitorjuk. (Folyt. köv.)

talnál egy hónap alatt sajátítsam el mindazon tudományt, melyet Budapesten 16 tanár egy évig fölésszel önt be a hallgatók fejébe. En utra keltem és fölésszel talán mondanom, hogy szerencsésen meg érkeztem. Forrongásban találtam az egész várost. Az ottani veterán egyet két hét múlva két havi fennállásának jubileumát készült ünnepelni. Készültek a lobogó diszek, az utcákat elkezdették söpörni, a postán alig győztük leadni a métermázsa számára jövő megrendelt ünnepi szónoklatokat.

Egy reggel beállt hozzám a hivatalba egy kenderfalvi küldöttség, melynek egyik tagjában felismertem atyám egykori irnokát. Diszes veterán egyenruha csak úgy feszült rajtuk, annyi aranyzsinór és tollal ékeskedtek, hogy becsületére vált volna egy fő-fő generálisnak is. Ott előadták, hogy hallották felőlem, miszerint én a műkedvelői előadások terén tenger sok babért érdemeltem ki, rendezek itt is egyet ezen világra szóló ünnepély alkalmával. Elmondották, hogy a szerénykedésre és más kifogásokra el vannak készülve, de ők nem hátrálnak, mert tudják jól hogy e téren genie vagyok.

Tudtommal eddig zseniális embert ismertek Kenderfalván, Lábos Andort, a kinek atyja a fiú minden szavára azt mondta: „Ez a fiú zseni.“ Megvallom, hízelt nekem, hogy rövid idő alatt 100 arany jelentkezett, tem szert és engem kértek fel egy műked-

velői opera előadás rendezésére. Elfogadtam, hogy operai műkedvelői társaságot toborozok össze és velük diszleodást rendezek a nagy jubileumi ünnepélyen.

De az opera előadást meghiúsította egy előre nem látott körülmény, ugyanis Peti cigány Kenderfalva nagyszerű zeneszerzője és műkedvelő társulatom jövődőlbeli karnagya vályogvetésre igen kedvező feltételek mellett szerződést nyervén, magával vitte bandáját is, tehát az opera fucscsba ment. Játszunk el egy vigjátékokat, de milyent? Meghozattam egy csomó szindarabot; összehívtam Kenderfalva arany ifjúságát. Közreműködő fiatal emberekben nem volt hiány, de hölgyekért hiába szalagáltam, mindenütt visszautasítottak; mindenütt apró kifogásokkal éltek, hogy ebben a korban nem szokás a hölgyeknek műkedvelői előadásban résztvenni, az már régen volt, midőn még lehetett. Nem tudtam mit tegyek! Hölgy nélkül nem lehet megtartanom az előadást és midőn egyik barátom felvilágosított, hogy Kenderfalván van egy fiatal ember, a kinek férfias megjelenése, tüzes barna szemei, érdekes halvány arca a hölgyek bálványozásának tárgya; ezt kértem fel a rendezés segítségére.

A helyzet azonnal megváltozott, amint megtudta a hölgyvilág, hogy a szép Adonis úr a rendező; egymásután jöttek az ajánlatok, rövid idő alatt 100 arany jelentkezett, pedig csak kettőre volt szükség.

Adonis úr kiválasztotta ideáljait, felkérte és megkezdődtek a próbák. A komikusom igen komikus volt, ha nem tudta szerepét, kezeivel hadonászott és brrrel töltötte ki szerepét, előre láthatólag szép sikert ígért; a szerelmes műkedvelőm annyira ábrándos és ömlengő volt, hogy mellette a sugót egészen és saját fantáziája után vallott szerelmet a színpadon, hogy ezen kívül vallott-e, azt nem közölte soha velem.

Minek is szóljak a hölgy szereplőkről, ezek angyalok voltak a szó legteljesebb értelmében és oly bájjal tudtak mosolyogni és szerepkörükhöz tartozó szerelmes szavakat intézni műkedvelőimhez, a mily kedvességgel szopogatták Adonis úr cukorkáit. Szóval nagy reményekkel néztem az előadás elébe.

Eljött a nap. Recsegő trombita szóvert fel ágyamból. Járt kelt az utcákon az ember sokaság, összejött a vidék összes veteránja, hogy jelen legyen a nagy jubileumon és az egyesület zászlójának fennállása óta 26-odik megáldásán. Nem írom le ezen ünnepet, hiszen kedves olvasóim láttak már ilyet, hanem önzően rátérek előadásomra. Futkostam, egész nap járkáltam ide-oda az ünnepély érdekében, összehordattam a diszleket, a színpad minden apróságait rendbe hozattam, míg végre eljött az esteli 6 óra, a mikorra műkedvelő társulatom összeverődött, hogy ké-

UJDONSÁGOK.

— január 22.

— **Szobrot a hősöknek.** Az 1848/49-szabadságharc alkalmával a szeged-szörégi csatában elesett hősök emlékére díszes szobor felállításán fáradozik a szegedi honvéd-szobor-bizottság. A Csongrádon élő 48-as honvédek bizonyára érdeklődnek a szép dolog, miután közülök is többen vettek részt a nevezetes csatában. A szoboralapra szánt adományokat készséggel elfogadja lapunk szerkesztője s azt rendeltetési helyére beküldendi.

— **A szegedi polg. fiúiskola** rajztanári állomására B o d o r Ferenc földiniket — jelenleg a kecskeméti iparrajziskola jeles tehetségű tanárát — első helyre jelölte az iskolaszék.

— **A helybeli kereskedő ifjak** e hó 15-én minden tekintetben jól sikerült bálát rendeztek, mely az önkéntes tűzoltó-egyletnek 40 frtot jövedelmezett. Részünkről jól eső gyönyörűség volt látni a sikert, de egyúttal bántó volt tapasztalni azt, hogy bár jótékonycélra táncoltak a lelkes ifjak, intelligens társadalmunk legnagyobb része távollétével — tündökölt! Hát mi már meguntunk erre megjegyzést tenni! Itt közöljük a felülfizetők és jelen voltak díszes névsorát. — **J e l e n v o l t h ö l g y e k:** Bojniczer Jakabné, Báró Farkasné, Bergl Manoné, Deutsch Béláné, Engel Zsigmondné, Hacker Sámuelné, Hacker Mátyásné, Halász Ignáczné, Klein Miksáné, Kellner Ferenczné, Léderer Arminné, Löwy Józsefné, Löwy Mórné (Szentés), Politzer Ferenczné, Rosenfeld Jakabné, özv. Steinerne, Schönfeld Hermanné, Schönfeld Jakabné (Csany), Schwartz Izidorné, Schwartz Zsigmondné, Váradi Jakabné, Veisz Márkusné. **K i s a s z z o n y o k:** Bojniczer Flora, Báró Szidike, Léderer Gizike, Löwy Helén, Löwy Gizella, (Szentés.) Politzer nővérek, Rozenfeld Berta, Steiner Laura, Schönfeld Janka, Schwarcz Jolán, Schwarcz nővérek, Schönfeld Flora, (Csany.) Weiner Ilonka, Weisz Berta Szeged. **Felülfizettek:** Weisz N., utazó 50 kr, Kümpfner Vilmos, Sárkány 1 frt, Weinberger Sán., (Budapest) 3 frt, dr. Dékány Béla 50 kr, Kovács Lajos 1 frt, Szóke Pál 20 kr, Schrottman Tivadar (Budapest) 1 frt, Hercz József (Budapest) 1 frt, Weselovsky István (Budapest) 2 frt, Engel Zsigmond 1 frt, Réti Ernő 1 frt, Váradi Jakab 2 frt, Veisz Márkus 50 kr, Hacker Mátyás 1 frt, Kohn Mór 1 frt, Heringer Ferencz 50 kr, Ujszászi János 75 kr, Hacker Sámuel 1 frt, Hol-

szülünk a nagy dologra. Meg is érkeztek mind, kivéve a hős szerelmeit, a kinek pedig épen az első jelenete lett volna. Míg a többiek az öltözőbe vonultak, én tüvé tettem érte az egész várost; kerestem mindenfelé, mindenütt azzal a lesújtó hírrel vigasztaltak, hogy a szomszédfaluba bort kóstolni ment el tegnap és azóta semmi nyoma. Nem volt más választás, eljártam a szerepét magam.

Felhúzták a vasfüggönyt, fellebbent a másik függöny is és én térdre esve valottam szerelmet egyik angyalnak. Általános taps viharzott fel, jelenetem közben bejött az inas, én felugortam térdelő helyzetből, kiütöttem az inas kezéből a behozott pohár vizet, melynek tartalma, szerelmem tárgyára ömlött, az inas ijedtében kiszaladt, a közönség meg azt gondolva, hogy ez a darabban benne van, viharosan éljenzt.

A komikusom egyik jelenetében elesett a színpadon, az intrikus pedig egyik szereplő angyalnak letaposta a ruha uszályát és a közönség azon hisztemben, hogy ez mind az író agyában szülemlett meg, a kivitelt nagyszerűségéért éljenzt és a tapsvihar, tapsvihar után zúgott fel.

És az előadás pompásan folyt le egész a vége feléig, a hol az fordult elő, hogy az apa megkínálja fiát szívvarral:

„Nesze, gyújs rá.” az én műkedvelőm nem tudván azt, hogy a keuderfalvi színpadon tűzbiztonsági szempontból ez

czér Adolf 20 kr, Weisz Tivadar 50 kr, Halász Ignác 50 kr, Hajnal Ede 1 frt, Bloch Adolf 1 frt, Politzer Sándor 1 frt, Czibulka Béla 1 frt, Horváth Lajos 1 frt, Kucsera Márton 1 frt, Frank Lajos 1 frt, Erlich Ernő 1 frt, Schönfeld József 1 frt, Rosenbaum Adolf 1 frt, Lilienthal Rudolf 1 frt, Deutsch Béla 50 kr, Régner Zsigmond 1 frt.

— **A csongrádi függetlenségi párt** halála. A csongrádi függetlenségi pártot, melyet Söhlya bátyánk és Csatár Zsigmond alapítottak, ma öli meg Hegyi Antal. Ugyanis, mint néhány meghívóból olvastuk, melyet a plébános úr boesájtott ki saját aláírásával, a függetlenségi és 48-as párt, a független jelzöt lefogja dobni és átalakul csupán 48-as „Ugron-féle” párttá. Más szóval a függetlenségi eszmék a mai naptól kezdve nem lesznek képviselve Csongrádon párt által, ha csak egyesek nem maradnak, a kik szíveikben elzárva, vagy a csizmaszárban eldugva őrzik meg, hogy valahogy észre ne vegye a plébános. — Mit szólnak ehhez Söhlya Antal és Csatár Zsigmond urak, a csongrádi függetlenségi párt megalapítói? De mit fog szólni az országos függetlenségi párt Söhlya Antal urnak, a ki összetett kezekkel nézi a párt szétrobbantását?

— **„Hol fekszik a kutya eltemetve.”** Ezt a kérdést intézte hozzánk a „Tiszavidek.” Mi azután alaposan megmagyaráztuk, hogy a kutya a „kilenczes”-i gátnál fekszik. Erre azután tisztelt lapársunk arra kér fel bennünket, hogy mondjuk meg, „ki és mely körülmények mellett temette el a kutyát a kilenczesi töltésbe.” Hogy választ adhassunk, több polgártársainkhoz kérdést intéztünk ez ügyben. A kérdezettek valamennyien Bakó Mátyás polgártársunkhoz utasítottak, a ki mint mondják, egész pontossággal ismeri a kutya sirját. Mivel lapársunk többször érintkezik Bakó Mátyás polgártársunkkal, legyen szíves tőle legközelebb megkérdezni.

— **A gyóntató székéből.** Krigler S. szobor mester, kórházi gondnok, panaszt emelt lapunk szerkesztőségénél egyik róm. kath. segédlelkész ellen, (kinek nevét elhallgatjuk) hogy a gyóntatószékéből 11 éves kis leányához oly kérdést intézett, minőt csak bordélyházakban szoktak intézni a legelvetemültebb hölgyekhez. Ezt a kényes dolgot csak azért hozzuk napfényre, hogy lássuk be róm. katolikus hit-sorsosaink, hogy ezek az emberek azok, a kik a polgári házasság ellen közérkölségi szempontból lázitanak. A káplán úr

tiltva van, elfogadta a gyújtott szívat, gyufát vett elő és rágyújtott.

Meglátták ezt az ott felállított tűzoltók, elkezdették fecskendőjüket húzni, a vizsugar épen a szívartó műkedvelő arcába ömlött, megeresztették a színpadi zápor készületeket, a nyakunkba zúdult a víz. A közönség pedig azt hitte, hogy ez a darab vége, nagy lelkesedéssel hívott bennünket a lámpák elé, hol mi átázott ruháinkban meg is jelentünk.

Az óta nem voltam színigazgató... de nem is kívánok lenni.

S z i k r á k.

A hitetlen cigány.

A lélek halhatatlanságáról beszélt a pap a cigánynak s mikor már annyit beszélt, hogy más jóra való emberfia félszínnyel is elhitte volna, kérdé: — No fiam, hiszed-e hat? — Hisem uram, hisem, válaszolá a cigány, hanem azsér majd meglátja a tisztelendő atyásága, hogy még se les igazs!

Ajánlás.

Kisasszony: Jó lesz ez a mennyaszonyi fáttyol?

Segéd: Oh kisasszony, kitűnő és tartós, akár hatszor is használhatja.

-o-o-o-

pedig egyike azon „szentéletű” vasfazéknak, kinek csak füle kormos.

— **Betiltott kompözlekedés.** A böldi révi kompözlekedés, a lapokban említett és a rendőrséghez benyújtott panasza már érdemleges elintézetést nyert azzal, hogy a kompözlekedés a böldi révnél véglegesen helyre lévén állítva, a csongrádi mentett-réti kompözlekedést hatóságilag betiltották.

Felelős szerkesztő: ÉDER JÁNOS.

Kiadó lap-tulajdonos: SCHWARCZ SANDOR.

16 vh. szám./1893.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a csongrádi kir. járás-bíró 75/93. p. számú végzése által **Tóth István** szolnoki kereskedő javára, lakik Szolnokon, végrehajtást szenvedett **Rex Károly és neje** ellen, lakik Csanyon, 88 frt és 100 frt tőke, ennek, 1892. évi október és november hó 11-ik napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 81 frt 70 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság le és felül foglalt és 500 frt 70 krra becsült házi butorok, bolti felszerelések, bolti árúk és vas árúk stbből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek a 75/93. p. sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínén, vagyis alperesek csanyi lakásán leendő eszközösére 1893-ik évi január hó 30-ik napjának délelőtt 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen — az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében — a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az 1881. évi LX. t.-cz. 3. §-a értelmében, kik az árvereltetni rendelt ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a mennyiben az, hogy részükre a foglalás korábban eszközöltetett, a végrehajtási iratokból ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírottnál egy példányban írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak. — Végre kötelesek bébe, vagy hasznosbérbeadók az 1881. évi LX. t.-cz. 112. §-a értelmében azon követelés összegét, melyre nézve törvényes zálogjogot igényelnek, az árverés megkezdéseig alulírottnál bejelenteni.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Csongrádon, 1893. évi január hó 18-ik napján.

GRÓFF KÁROLY

kir. bír. végrehajtó.

29 vh. szám./1893.

ÁRVERÉSI HIRDETMEY.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a csongrádi kir. járás-bíró 3701/92. számú végzése által **Schön és Klein** bpesti cég javára, lakik Bpsten, végrehajtást szenvedett **Rex Károly** ellen, lakik Csanyon, 69 frt 96 kr tőke, ennek 1892. évi június hó 15-ik napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 33 frt 31 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság le és felül foglalt és 966 frt 50 krra becsült házi butorok, faárúk és egy tiszai fürdőházból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek a 108/93. sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínén, vagyis alperes csanyi lakásán és a fürdő helyen folytatólag leendő eszközösére, 1893-ik évi január hó 30-ik napjának délelőtt 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen — az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében —

a legtöbbet ígérőnek beesáron alul is eladatni fognak.

Az 1881. évi LX. t. cz. 3. §-a értelmében, kik az árvereltetni rendelt ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a mennyiben az, hogy részükre a foglalás korábban eszközöltetett, a végrehajtási iratokból ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéséig alulírottul egy példányban írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak. — Végre kötelesek hárbe- vagy haszonbérbe adók az 1881. évi LX. t. cz. 112. § a értelmében azon követelés összegét, melyre nézve törvényes zálogjogot igényelnek, az árverés megkezdéséig alulírottul bejelenteni.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Csongrádon, 1893. évi január hó 18 ik napján.

GRÓFF KÁROLY,
kir bírósági végrehajtó.

2256 sz

1k. 1892.

III.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNYI KIVONAT.

A csongrádi kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. kincstár mint végrehajthatónak, Hajdu Mihály és Blázsik Márta végrehajtást szenvedő elleni 176 frt 1/2 kr tőkekövetelés és minden járuléka iránti végrehajtási ügyében a csongrádi kir. járásbiróság területén lévő Csongrád város határában fekvő, a csongrádi 44. sztkben foglalt Hajdu Mihály és neje Blázsik Márta nevében lévő 2506. rszámú 25 ftra becsült bökényre, és a 9724. rszámú 800 ftra becsült 3 1477/1600 hold térű mámai szőlőre az árverést a fent ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1893. évi február hó 10-ik napján délelőtti 9 órakor a csongrádi kir. jbiróságnál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 2 frt 50 kr. és 80 forintot készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Csongrádon, 1892. évi november hó 5. napján.

A csongrádi kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság.

Szarka,
kir. jbiró.

Nagy diszoklevelek.

Legfelsőbb elismerés.

RÁTH MÓR

KÖNYKIADÓHIVATALA ÉS KÖNYVKERESKEDÉSE
BUDAPESTEN, Gizella-tér, a Haas-palotában.

Ezen 35 éven át közbizalomban részeseülő könyvkereskedés, József fő herceg és családja, a k. Egyetem, t. Akadémia, Muzéum, Képviselőház, számos hitbizományi családi könyvtár, az Érseki, Püspöki kar, Clerus számos tagjának, a Budap. és több vidéki kir. Tábla, Törvényszék, Ügyvédi kamara, Jogász-egylet, a legtöbb előkelő ügyvéd, bíró és számos központi országos és több száz vidéki Iskolai, Közművelődési, Kaszinói, Olvasó egyleti könyvtárak, a nyilvános élet legtöbb kitünőségének stb. könyvárosa, ezentul is főcéljának fogja tekinteni az általánosan nyilvánuló népszerűséget fentartani.

Mindenemű irodalmi megbízásokat a legnagyobb figyelemmel és a lehető legjutányosabban eszközöl. Minden, bárhol és bárki által hirdetett bármily nyelvű,

leszállított árú művek

is, lehetőleg postafordultával expedíaltatnak vagy a külföldről leggyorsabban beszereztetnek, miután Párisnál, Londonnal és minden nagyobb irodalmi központtal direkt összeköttetésben állunk.

Csongrád és vidéke Társas, Olvasó- és minden más közművelődési, iskolai könyvtárai, úgy könyvkedvelői a lehető legnagyobb kedvezményben részesülnek, gyakran nagyobbban, mint mielőtt bármely antiquarius képes nyújtani. Kérjük tehát szíves megbízások esetén azon leszállított árakat velünk közölni, a melyeket az antiquariusok Catalogusaikba felvettek.

Mindenemű és minden nyelvű könyvjegyzékek, úgy előleges megtekintésre és választásra kívánt művek bérmentve elküldetnek és ily megállapodás kapesán részletfizetések is elfogadhatnak.

2543. szám.
1k 892.

III.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csongrádi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. kincstár végrehajthatónak, kiskorú Fekete István és társai végrehajtást szenvedő elleni 157 frt 36 1/2 krajczár tőkekövetelés és minden járuléka iránti végrehajtási ügyében (a csongrádi kir. járásbiróság) területén lévő, Csongrád város határában fekvő, a csongrádi 9071. számú telekjegyzőkönyvben foglalt kiskorú Fekete János, István és Sándor nevében lévő (4884 - 4885) b. c. rszámú 7 983/1600 hold térű kettőshalmi dűlőbeli tanya-földre, özv. Fekete Jánosné szül. Kása Mária kiskorú gyermekei nagykorúságáig terjedő haszonélvezeti jogának és a haszonélvezeti jogra elrendelt zárlatnak épségben tartása mellett az árverést 1239 frtban, ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan

az 1893. évi márczius 3-ik

napján délelőtti 9 órakor a csongrádi kir. járásbiróságnál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 123 frt 90 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. 1-én 3333. sz. a. kelt ig. ügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. Kelt Csongrádon, 1892. évi november havában.

A csongrádi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság.

Sordovány, kir. aljbiró.

Minden kiállításon legmagasabb kitüntetésekert nyert

GRÓF

13

ESTERHAZY COGNAC

mely tiszta borból készül és ezért a közönség legkedveltebb itala.

Központi-iroda: Budapest, külső vácz-ut 23.

mindenütt kapható.

Csongrád, 1893. Nyomatott Schwarez Sándor könyvnyomdájában.